

Folketingets Finansudvalg
Christiansborg

5. februar 2025

Svar på Finansudvalgets spørgsmål nr. 102 (Alm. del) af 8. januar 2025

Spørgsmål

Vil ministeren opføre, hvor meget den offentlige beskæftigelse ventes at stige, hvis det offentlige forbrug vokser med 10 mia. kr.?

Svar

Det er som udgangspunkt op til de enkelte statslige, regionale og kommunale institutioner og beslutningstagere, hvordan de får størst muligt udbytte af budgetterne – herunder fordelingen på offentlige lønudgifter og andre typer af offentligt forbrug. Udviklingen i den offentlige beskæftigelse vil således blandt andet afspejle lokale behov og prioriteringer i den enkelte kommune, region og institution.

Der er dermed heller ikke en entydig sammenhæng mellem realvæksten i det offentlige forbrug og udviklingen i den offentlige beskæftigelse. Historisk har der været en tendens til, at realvæksten i varekøbet er højere end realvæksten i den offentlige timebeskæftigelse, hvilket blandt andet skal ses i lyset af, at varekøbet bliver relativt billigere som følge af produktivitetsvækst i de brancher, som producerer og sælger varer og tjenester til det offentlige forbrug.

I Finansministeriets mellemfristede fremskrivninger lægges det beregningsteknisk til grund, at der i den offentlige produktion er et fast forhold mellem udgifterne til offentlig beskæftigelse og offentligt varekøb. Det betyder, at andelen af det offentlige forbrug, der benyttes til aflønning af ansatte (løsumskvoten), er omtrent uændret over tid. Antagelsen er overordnet på linje med de historiske erfaringer, om end der har været udsving i løsumskvoten over tid.

Det er lagt til grund, at der i spørgsmålet refereres til en realvækst i det offentlige forbrug på 10 mia. kr. i et givet år.

En realvækst i det offentlige forbrug på 10 mia. kr. (2025-priser) i et givet år, svarende til en offentlig forbrugsvækst på 1,5 pct. (målt i forhold til 2025-niveauet), skønnes – med afsæt i ovennævnte beregningstekniske forudsætninger om uændret løsumskvotest – at medføre en beregningsteknisk stigning i den reale

offentlige lønsum på 0,8 pct., svarende til en beregningsteknisk forudsat stigning i den offentlige beskæftigelse på 7.000 personer *i det pågældende år*.¹

Fremskrivningen af den offentlige beskæftigelse afspejler alene beregningstekniske forudsætninger baseret på en offentlig forbrugsvækst på 1,5 pct. – og er således ikke udtryk for regeringens politik eller forventninger hertil.

Der aftales årligt overordnede økonomiske rammer for hhv. kommuner og regioner, lige som der på finansloven afsættes bevillinger på de statslige udgiftsområder. Det er imidlertid op til de enkelte kommunale, regionale og statslige institutioner at prioritere midlerne, herunder antallet af offentligt ansatte, inden for deres gældende økonomiske rammer.

Regeringen har det som en af sine hovedprioriteter at afskaffe unødvendig administration, dokumentation og regler mv. Regeringen har med forslaget til finansloven for 2025 præsenteret politisk prioriteret opgavebortfald svarende til godt 1.000 årsværk. Hertil vil regeringen senere i år præsentere et flerårigt statsligt arbejdsprogram, som blandt andet har til formål at begrænse statslig administration og bureaukrati. Derudover har regeringen blandt andet igangsat flerårige samarbejdsprogrammer med hhv. kommunerne og regionerne, der skal understøtte dem i deres arbejde med at nedbringe udgifterne til administration. Som led heri har regeringen og KL blandt andet aftalt at gennemføre over 100 regel- og forenklingstiltag på det kommunale område.

Med venlig hilsen

Nicolai Wammen
Finansminister

¹ Den mekaniske beregning baserer sig på de gennemsnitlige beregningstekniske forudsætninger i perioden 2026-2030 fra den seneste mellemfristede fremskrivning i *2030-forløb: Grundlag for udgiftslofter 2028*, august 2024. Den offentlige beskæftigelse er opgjort inkl. orlov.